

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/17/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424203104
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Grečmal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:4424203104.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Grečmal a sudkyň JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Andrey Hadnagyovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, C. D., v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa matky: E. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX a otca: H. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX, o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti v konaní začatom z úradnej povinnosti a o návrhu starej matky: I. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, C. D., za účasti Krajskej prokuratúry Nitra, o odvolaní starej matky a rodičov proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 8P/126/2025-990 z 10. októbra 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. v časti týkajúcej sa platobného miesta vyživovacej povinnosti matky a otca na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica a v VI. výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V. **z r u š u j e .**

III. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom výrokom I. zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 8P/44/2021-552 zo dňa 30.05.2023 vo vzťahu k maloletej tak, že zrušil ústavnú starostlivosť nad maloletou počnúc právoplatnosťou rozsudku. Maloletú zveril do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky I. B., ktorá je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia a má právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok iba v bežných veciach, počnúc od právoplatnosti rozsudku (II. výrok). Zároveň zmenil II. výrok rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 8P/44/2021-552 zo dňa 30.05.2023 vo vzťahu k maloletej tak, že matke uložil povinnosť platiť výživné na maloletú mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vždy do 15. dňa tohto-ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, počnúc vykonateľnosťou rozsudku (III. výrok). Zmenil tiež III. výrok rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 8P/44/2021-552 zo dňa 30.05.2023 vo vzťahu k maloletej tak, že otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, počnúc vykonateľnosťou rozsudku (IV. výrok). Nad výchovou maloletej určil dohľad, ktorý bude vykonávať za súčinnosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, počnúc právoplatnosťou rozsudku (V. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (VI. výrok).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa článok 5 základných zásad, § 37 ods. 2, 8, § 43 ods. 1, § 45 ods. 1 až 4, 6,7, 8, 9, § 46 ods. 1, 2, 3, § 47 ods. 1, § 55 ods. 3, § 62 ods. 1 až 3, 5, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3, § 81 ods. 1, 3 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“), § 42 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Mal za preukázané v prospech dieťaťa zrušenie ústavnej starostlivosti a jeho zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky zo strany otca, ktorá sa o maloletú doteraz stará a má vytvorené vhodné podmienky pre jej zdravý psychický a psychický vývin, keďže zabezpečuje jej starostlivosť aj po zdravotnej stránke, zabezpečila maloletému dieťaťu pediatra a tiež po osobnostnej či finančnej stránke, ako aj zdravotnej, je stará matka spôsobilá zabezpečovať starostlivosť o maloletú, má pravidelný príjem, je psychicky a fyzicky zdravá, nemá záznam v registri trestov. Prvoinštančný súd mal vedomosť o toho času zdržiavaní sa maloletej u starej matky neoprávnené, keďže ju stará matka odmietla vrátiť do zariadenia na výkon rozhodnutia, napriek uvedenému považoval za dôvodné umožniť dieťaťu zotrvať v prirodzenom rodinnom prostredí, navyše keď je nepochybné, že maloletá trpí stredne ťažkou mentálnou retardáciou, detským autizmom, resp. ďalšími pervazívnymi vývinovými poruchami a citovo je viazaná na svoju rodinu, hlavne na starú matku, žela si zostať v rodinnom prostredí, do ktorého zverenia bolo odporúčané aj psychológom Centra pre deti a rodiny (ďalej aj „CDR“), v ktorom sa maloletá zdržiavala na základe súdneho rozhodnutia do januára 2025. Počas tohto obdobia boli starej matke umožnené pobyty v CDR, kde maloletú doprevádzala do školy, tiež na lekárske vyšetrenia a dieťaťu boli povolené krátkodobé pobyty u starej matky, u ktorej trávila väčšinu času a tiež podľa vyjadrenia psychológa CDR má maloletá vytvorenú pozitívnu citovú väzbu k starej matke, ktorá zabezpečovala dieťaťu aj zdravotnú starostlivosť. Maloletá sa na pobyty u starej matky tešila a po návrate z pobytov mala pozitívne spomienky, nevykazovala žiadne známky zanedbávania a aktuálne je psychicky vhodné maloletú stabilizovať a zveriť ju do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky I. B. aj v zmysle odporúčania psychológa CDR. Pokiaľ išlo o súhlas starej matky so zverením maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, tento mal preukázaný konkludentným spôsobom, keď podľa jej vyjadrenia zabezpečuje maloletej všestrannú starostlivosť, neudelenie výslovného súhlasu odôvodňovala tým, že dieťa patrí rodičom a týmto konaním by sa potvrdilo, že nie sú schopní dieťaťu zabezpečovať osobnú starostlivosť, s ktorým tvrdením nekorešponduje jej doterajšie konanie, keď maloletej zabezpečovala starostlivosť nielen počas krátkodobých pobytov v jej rodine, ale bola s ňou ubytovaná aj v zariadení na výkon rozhodnutia súdu v čase vyučovacieho procesu maloletej. Podmienky u starej matky boli konštatované ako vyhovujúce a to v zmysle prešetrenia zariadením na výkon rozhodnutia pred umožnením krátkodobých pobytov. Stará matka je bezúhonná, má vhodné bytové podmienky a pravidelný príjem a je po všetkých stránkach spôsobilá vychovávať dieťa, ktoré už má ukončenú povinnú školskú dochádzku, pričom do starostlivosti rodičov nebolo možné maloletú vrátiť pre ich nevyhovujúce bytové pomery vo F. G., nakoľko ich rodinný dom je v dezolátnom stave, bez pripojenia na inžinierske siete a aktuálny pobyt rodičov nebol preukázaný, len z ich vyjadrení vyplýva ich zdržiavanie sa na rôznych miestach, nevyvímajúc domácnosť starej matky. Tiež prihliadol na skutočnosť, že rodičom bolo súdom uložené ochranné psychiatrické liečenie, matke ústavnou formou a otcovi bolo zmenené na ambulantnú formu, pričom otec nie je evidovaný v ním uvedenej psychiatrickej ambulancii, teda či podstupuje liečbu nebolo preukázané, avšak rodičia po finančnej stránke nie sú schopní maloletú zabezpečiť, ich príjem nebol preukázaný, resp. ho tvoria len dávky v hmotnej núdzi a neboli preukázané ani ich majetkové pomery, pričom počas trvania ústavnej starostlivosti o maloletú neprejavovali záujem a neplatili výživné. CDR súhlasilo so zverením maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, preto zo všetkých uvedených dôvodov zrušil ústavnú starostlivosť a zveril maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. Zároveň rozhodol o vyživovacej povinnosti rodičov na maloletú vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa na účet ÚPSVaR Banská Štiavnica a to bez ohľadu na ich príjem, keďže ich majetkové pomery neboli preukázané, pričom životné minimum od 01.07.2025 činí sumu 129,74 eura mesačne, teda výživné na dieťa činí 38,92 eura mesačne a v zmysle uvedeného rozhodol vo výrokoch II. a III. Vzhľadom na to, že záujem na riadnej výchove maloletej si vyžaduje jej dlhodobjšie sledovanie, určil nad výchovou maloletej dohľad, ktorý bude súd vykonávať za súčinnosti ÚPSVaR Banská Štiavnica počnúc právoplatnosťou rozsudku, pričom cieľom opatrenia bude sledovanie výchovy maloletej, poskytovanej jej zo strany starej matky starostlivosť s tým, že pokiaľ sa vykonávaním dohľadu preukáže, že riadna výchova maloletej je riadne ohrozená, súd pristúpi k vykonaniu účinnejších opatrení. Tiež sa vysporiadal s námietkou miestnej príslušnosti zo strany starej matky, ako aj rodičov maloletej a jej bratom, pričom na námietku brata maloletej neprihliadol, keďže nie je účastníkom konania, ani na námietku rodičov a starej matky a to s poukazom na jej nedôvodnosť a viazanosťou právnym názorom a rozhodnutím nadriadených súdov, ktoré v spore o miestnu príslušnosť už raz rozhodli, že miestne príslušným je Okresný súd Nové Zámky. Tiež nepovažoval za potrebné

doplniť dokazovanie výsluchom rodičov maloletej a starej matky, keďže stanoviská rodičov a starej matky boli známe tak z vyjadrenia starej matky na predchádzajúcom pojednávaní, ako aj z listinných dôkazov doručených úradom práce, ale aj podaní rodičov v prejednávanej veci, v zmysle ktorých sa dožadujú zrušenia ústavnej starostlivosti a vrátenia maloletej do starostlivosti rodičov a ponechania dieťaťa v rodinnom prostredí. Matka ohľadne nariadenému psychiatrickému liečeniu ústavnou formou podala sťažnosť a vec sa nachádza na odvolacom konaní, aktuálne nepodstupuje ochranné liečenie a predvolanie jej bolo doručené postupom podľa § 106 ods. 1, písm. a) CSP, a nad rámec zákonnej povinnosti aj postupom podľa § 106 ods. 3 CSP, pričom vedomosť o pojednávaniach matka mala s najväčšou pravdepodobnosťou aj od otca a starej matky, ktorí sa na predchádzajúcom pojednávaní zúčastnili a ďalší termín pojednávania vzali na vedomie. Stará matka nemá záznam v registri trestov a ak by bolo voči nej vedené trestné konanie, súd by uplatnil inštitút prezumpcie neviny. Preto tieto návrhy na doplnenie dokazovania zamietol, nakoľko neboli spôsobilé privodiť žiadny podstatný zvrat vo výsledkoch doterajšieho dokazovania, ani iný právny záver či iné rozhodnutie v prejednávanej veci.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali rodičia a stará matka odvolanie a to proti výroku o určení dohľadu a určenia adresáta platieb výživného na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica.

5. Odvolatelia v odvolaní uvádzali, že sa odvolávajú aj proti procesným a vecným nedostatkom rozhodnutia, čo má za následok nesprávne právne posúdenie veci a porušenie zásady najlepšieho záujmu dieťaťa. Plne sa stotožnili so zrušením ústavnej starostlivosti nad maloletou a jej ponechaním v starostlivosti starej matky, avšak namietali potrebu nariadeného dohľadu. Mali za to, že ako rodina tvoria jednotné procesné spoločenstvo, z ktorého dôvodu podávajú spoločne odvolanie proti uvedeným častiam rozsudku. Súhlasili s tým, že maloletá má vo vzťahu k starej matke dlhodobu stabilizované rodinné, materiálne a bytové podmienky, tiež trvalý pobyt, v ktorej časti je rozhodnutie správne. Žiadali, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie o zrušení ústavnej starostlivosti, maloletú ponechal v starostlivosti starej matky, zrušil výrok o dohľade nad výchovou maloletej, zmenil výrok o vyživovacej povinnosti tak, aby bolo výživné priamo platené v prospech dieťaťa prostredníctvom starej matky a nie na účet štátneho orgánu, keďže sa reálne nachádza u starej matky a nie v ústavnom zariadení a tiež, aby odstránil procesné a formálne chyby konania, vedúce k nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Považovali nariadený dohľad za neopodstatnený a zasahujúci do pokojného rodinného života, keďže neexistuje žiadne konkrétne zistenie o ohrození alebo narušení výchovy maloletej, ktorá sa fakticky od roku 2024 trvalo zdržiava u starej matky v jej nehnuteľnosti v C. D., kde má stabilné rodinné prostredie a kompletne zázemie. Na túto adresu starej matky prihlásili aj dieťa na trvalý pobyt, čím vyjadrili svoj súhlas so starostlivosťou o maloletú zo strany starej matky. Vzhľadom na závery prvoinštančného súdu o umiestnení maloletej do stabilizovaného rodinného prostredia, považovali nesplnenie podmienok a neexistenciu potreby dohľadu zo strany štátnych orgánov, z ktorého dôvodu si výrok rozsudku a jeho odôvodnenie vnútorne rozporujú a dochádza k porušeniu princípu zákonnosti a riadneho odôvodnenia rozhodnutia. Uviedli, že dlhodobu poberajú dávku v hmotnej núdzi, ktorá je na základe dohody a nadstavenia v evidencii ÚPSVaR priamo poukazovaná na účet starej matky, ktorým spôsobom reálne plnia vyživovaciu povinnosť a dieťa má okamžitý prístup k prostriedkom, ktoré sú určené na jeho potreby. Napriek tomu, že výživné mali poukazované na depozitný účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, z ktorého sa prostriedky bez osobitného pokynu nevyplácajú, čím dochádza k zadržiavaniu finančných prostriedkov a dieťa nemá okamžitý prístup k výživnému, ktoré mu právom patrí. Povinnosť uložená im rozhodnutím platiť výživné prostredníctvom štátneho orgánu (ÚPSVaR) je v rozpore s reálnym stavom starostlivosti o dieťa, keďže výživné je určené na pokrytie potrieb dieťaťa a má byť vyplácané osobe, ktorá túto starostlivosť zabezpečuje. Okrem finančných plnení si plnia vyživovaciu povinnosť aj naturálnou formou, a to prostredníctvom poskytnutia nehnuteľnosti s písomnou dohodou, ktorú vlastnili, a ktorá slúži ako záložné bývanie pre dieťa v prípade potreby aj pre plné nakladanie s majetkom. Takéto plnenie je podľa nich v súlade so ZoR. Depozitný účel ÚPSVaR slúži ako technický účet pre zadržiavanie finančných prostriedkov, ktoré sa následne rozdeľujú podľa interných pokynov, avšak v danej veci nie je dôvod na takýto spôsob platby, keďže maloletá nie je v zariadení, ktoré by si nárokovalo výživné z tohto účtu, preto platenie výživného na depozitný účet nie je v súlade so zákonom ani s účelom výživného. CDR J. E. od 08.01.2025 eviduje finančné prostriedky patriace maloletej, ktoré predstavujú štátne dávky a príspevky určené na zabezpečenie základných potrieb dieťaťa, ktoré sú aktuálne zadržiavané a nesprávne

spravované, keďže maloletá sa nenachádza v zariadení CDR, avšak podľa internej evidencie CDR je formálne vedená ako umiestnená na adrese D. X, J. E., ktorý objekt v reálnej prevádzke neexistuje ako funkčné pracovisko sociálnej starostlivosti, je dlhodobo nevyužívaný a bez prítomnosti personálu a takýto administratívny stav vytvára nepravdivý dojem o poskytovaní starostlivosti a umožňuje ďalšie čerpanie finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu určených na výkon ústavnej starostlivosti. Tento postup je však porušením riadneho hospodárenia s verejnými prostriedkami a môže naplňať znaky neoprávneného obohatenia podľa Občianskeho zákonníka. Maloletá nie je na úteku, ani mimo centra bez súhlasu, ale sa nachádza v zákonnej a dohľadanej starostlivosti rodiny, administratívne označenie mimo centra bez súhlasu je nepravdivé a právne irelevantné, pričom jeho udržiavanie spôsobuje neoprávnené nakladanie s finančnými prostriedkami určenými pre konkrétne dieťa. Tiež vyčítali, že prvoinštančný súd neuviedol, na základe akých dôkazov rozhodol o potrebe dohľadu, nešpecifikoval pochybenia vo výchove, nepreukázal, že dohľad je v súlade so zásadou proporcionality a nevyhnutnosti zásahu do rodinného života a nezohľadnil aktuálne odborné vyjadrenia o zdravotnom a sociálnom stave maloletej a starej matky, čím porušil zásadu úplnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia a predstavuje podstatnú procesnú chybu podľa CSP. Keďže neexistovali skutkové alebo odborné zistenia o ohrození alebo zanedbávaní výchovy maloletej, súd rozhodol o nariadení dohľadu nad výchovou dieťaťa bez existencie preukázateľných dôvodov, keď navyše bolo preukázané riadne zaopatrovanie maloletej u starej matky, kde má zabezpečenú primeranú výchovu, výživu a emocionálne zázemie a nehrozí jej žiadne zanedbávanie či rizikové správanie. Prvoinštančný súd tiež nepreveril, či zásah v podobe dohľadu je pre dieťa prospešný alebo nevyhnutný a žiadne dôkazy o rizikovitosti pomerov neboli vykonané, hoci prvoinštančný súd uviedol, že rodinné pomery je potrebné dlhodobo monitorovať, ktorý záver je neopodstatnený a v rozpore s výsledkami sociálnych zistení, keďže stará matka vedie usporiadaný spôsob života, rodina spolupracuje s príslušnými orgánmi a v domácnosti sa nevyskytujú žiadne patologické prejavy. Napadnutý rozsudok tiež neustanovuje výslovne a konkrétne, ktorý konkrétny súdny útvar bude vykonávať procesný dohľad nad plnením opatrení, ktorý ÚPSVaR je vecne a miestne príslušný na vykonávanie sociálnoprávných úkonov vo vzťahu k maloletému dieťaťu, v ktorom úradnom spise bude vedená spisová značka dieťaťa a kto je za vedenie, aktualizáciu a sprístupnenie spisu zodpovedný. Ďalej poukázali na potrebu okamžitého presunu spisu z ÚPSVaR Nové Zámky na ÚPSVaR Banská Štiavnica, pracovisko Žarnovica a následnú povinnosť ÚPSVaR-u Banská Štiavnica potvrdiť prijatie spisu a určiť kontaktnú osobu pre nich a starú matku. Oznamovať každé tri týždne spravodaj (report) o stave vykonania kľúčových opatrení do doby, kým súd neurčí inak. Chýbajú sankcie pri prípade neodôvodneného neplnenia si týchto záväzných povinností. Napriek uvádzaniu závažných medicínskych skutočností o zdravotnom stave maloletej, rozsudok neobsahuje žiadne určenie rozsahu a spôsobu zabezpečenia zdravotnej a rehabilitačne starostlivosti, a to ani po stránke odbornej či po stránke finančnej, ktoré zariadenie bude zabezpečovať liečbu, aká je frekvencia kontrol, či a ako bude využitý preukaz ZŤP a podobne a tiež nie je uvedené, ktorý súd a ktorý orgán sociálnoprávnej ochrany detí bude vykonávať dohľad nad zabezpečením týchto povinností, v akých intervaloch a akou formou. Absencia týchto údajov spôsobuje, že rozhodnutie je v časti o zdravotnej starostlivosti, jej financovaní a výkone dohľadu právne neúplné a nevykonateľné. Neurčenie týchto povinností znemožňuje kontrolu a vytvára priestor pre svojvoľu a právne neistý výkon dohľadu zo strany úradov, preto žiadali, aby odvolací súd zaviazal súd prvej inštancie doplniť rozhodnutie o presné určenie zdravotníckych, rehabilitačných a sociálnych úkonov, určenie subjektu, ktorý ich zabezpečuje a financuje, určenie orgánu vykonávajúceho dohľad a periodicitu kontrol, stanovenie právneho rámca ochrany súkromia rodiny pri výkone kurately. Ďalej vyčítali, že pojednávanie bolo vykonané v ich neprítomnosti, hoci neboli riadne upovedomení a neboli zabezpečené doručenia predvolania podľa zákona, súd sa uspokojil len s domnienkou o doručení bez preukázania doručenia, rozhodol bez ich účasti, ktorý postup je procesnou vadou majúcou za následok neplatnosť konania. Tiež namietali miestnu nepríslušnosť kurately a administratívny nesúlad, keďže ÚPSVaR Nové Zámky vedúci spisovú dokumentáciu, nie je miestne príslušný, ale príslušný je ÚPSVaR Banská Štiavnica, ktorá nemá k dispozícii kompletnú dokumentáciu a nedošlo k formálnemu presunu spisu, preto žiadna konkrétna osoba nenesie zodpovednosť za koordináciu finančných tokov a rozhodnutia v prospech dieťaťa, čo sa odrazilo v napadnutom rozsudku, ktorý nevychádza z aktuálneho skutkového právneho stavu. Súd prvej inštancie tiež neuviedol, ktorý orgán bol ustanovený za kolízneho opatrovníka maloletej a v akom rozsahu túto funkciu vykonával, len všeobecne konštatuje odporúčenie kolízneho opatrovníka zveriť maloletú starej matke bez uvedenia, z akých konkrétnych podkladov tento záver vychádza, aké odborné šetrenia boli vykonané a aké skutkové zistenia boli preverené a či kolízny opatrovník konal nezávisle a v súlade so záujmom dieťaťa. Neurčením totožnosti kolízneho opatrovníka, absenciou jeho písomného vyjadrenia a nepreukázaním jeho aktívnej účasti na pojednávaní došlo k porušeniu

procesných práv účastníkov konania, najmä ich práva na spravodlivý proces. Tiež poukázali na konflikt záujmov, keď konanie iniciované a vedené od roku 2021 začalo na podnet ÚPSVaR Nové Zámky, ktorý bol zároveň ustanovený za kolízneho opatrovníka, v dôsledku čoho vzniká zásadný konflikt záujmov. Do dnešného dňa im nebola oznámená konkrétna osoba, ktorá za ÚPSVaR vykonávala funkciu kolízneho opatrovníka, a to v písomnom rozhodnutí súdu, kde nie je uvedená konkrétna poverená osoba, na pojednávaní nebola predstavená menom ani funkciou, v písomnej odpovedi ÚPSVaR nebol určený konkrétny pracovník. Ustanovenie verejného orgánu, konkrétne ÚPSVaR-u do pozície opatrovníka predstavuje krajné riešenie, a to len za predpokladu, ak neexistuje žiadna vhodná osoba z okruhu rodiny alebo blízkych osôb, avšak v danej veci sú rodinné väzby medzi maloletou a jej rodinou stabilné, funkčné a dlhodobo preukázané, preto nie je dôvod, aby štát zasahoval do autonómnej sféry rodiny. Činnosť ÚPSVaR-u je limitovaná personálnymi, časovými a organizačnými kapacitami, pričom výkon opatrovníctva vyžaduje individuálnu a nepretržitú starostlivosť, preto vzhľadom na tieto objektívne limity nie je úrad schopný poskytovať priebežnú osobnú podporu, sledovať emocionálne a psychické potreby dieťaťa, ani zaručiť kontinuitu v starostlivosti, z ktorého dôvodu je ustanovenie fyzickej osoby – starej matky alebo rodičov za opatrovníkov nielen možné, ale aj nevyhnutné na zabezpečenie najlepšieho záujmu dieťaťa. Počas obdobia ústavnej starostlivosti maloletej došlo k opakovanému a právne pochybnému výkonu právomoci v jej mene zo strany viacerých osôb a orgánov verejnej moci, ktoré neboli právoplatne ustanovené za opatrovníkov, čím vznikol stav právnej neistoty, keďže žiadna z daných osôb nebola oprávnená konať v mene dieťaťa, hoci právne úkony v jeho mene vykonávala. Ďalej poukazovali na kolíziu záujmov v osobách konkrétnych fyzických osôb. Tiež namietali, že Okresný súd Nové Zámky nebol miestne príslušný na vydanie rozhodnutia, keďže maloletá má trvalý pobyt a bydlisko v obvode iného súdu a rozhodnutie je tiež v priamom rozpore so zásadou najlepšieho záujmu dieťaťa vzhľadom na neprímeraný a nedôvodný zásah do rodinného života v podobe nariadeného dohľadu. Vyčítali nepomer zásahu štátu k sledovanému cieľu, keďže prvoinštančný súd nevysvetlil, akým spôsobom tento zásah napĺňa kritériá, že dohľad je na prospech dieťaťa, keď žiadny dôkaz nepotvrďuje, že by rodina alebo stará matka akýmkoľvek spôsobom ohrozovali vývin dieťaťa, preto nie je vôbec daná potreba dohľadu a v odôvodnení rozhodnutia chýbajú odpovede na základné otázky, a to aké riziko má dohľad predchádzať, aké správanie starej matky má byť monitorované, aký je časový rámec dohľadu a kto bude zodpovedný za jeho vyhodnotenie. Nariadený dohľad má negatívne dôsledky pre dieťa, je v rozpore s judikatúrou a princípmi Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých zásahy štátu do rodinného života musia byť odôvodnené naliehavou spoločenskou potrebou a založené na dostatočných aktuálnych dôkazoch, musia sledovať skutočný záujem dieťaťa a tiež je v rozpore s princípom najlepšieho záujmu. Vzhľadom na citovú väzbu maloletej na rodinu a nevhodnosť výkonu dohľadu ÚPSVaR, napadnuté rozhodnutie na tieto skutočnosti nereflektuje, čím porušuje základnú zásadu proporcionality medzi ochranou dieťaťa a rešpektovaním jeho osobnej väzby k rodičom, teda výkon dohľadu nie je vhodný ani primeraný. Ďalej rozoberali v časti III. nesprávnosti v odôvodnení napadnutého rozsudku, a to konkrétne procesné pochybenia a nesprávne skutkové zistenia, a to v súvislosti s podaním podnetu na začatie konania ÚPSVaR Nové Zámky 18.07.2025, hoci maloletá zmenila trvalý pobyt už v septembri 2024 a miestne príslušným orgánom ÚPSVaR bola Banská Štiavnica, pracovisko Žarnovica, ďalej vznikli nejasnosti o účasti navrhovateľa a kolízneho opatrovníka na pojednávaní konanom dňa 19.09.2025, kde podľa konajúcej sudkyne sa navrhovateľ nedostavil, avšak bola prítomná osoba E. I. K. z ÚPSVaR Nové Zámky, pričom nebolo zrejmé, v akej pozícii sa na pojednávaní nachádzala, ďalej sú tam nesprávne skutkové tvrdenia o umiestnení detí v CDR J. E., kde sa mala nachádzať aj počas výkonu ústavnej starostlivosti, ktoré tvrdenie je nepravdivé, keďže deti sa na danej adrese nenachádzali a rozhodnutie o nariadení ústavnej starostlivosti nebolo fakticky vykonané v súlade s rozhodnutím súdu, tiež je nesprávny údaj o bratovi maloletej, ktorý údajne dovŕšil plnoletosť a odišiel zo zariadenia, keďže plnoletosť dovŕšil už dňa 27.11.2023 a odišiel zo zariadenia o rok neskôr, ďalej poukazovali na obmedzenie komunikácie s CDR a porušenie práva rodičov, ktorí navštevovali CDR od 24.12.2022 opakovane, obmedzili im komunikáciu len na písomnú, ktorý postup CDR bol neprímeraný a v rozpore so zákonom. Tiež namietali zastaralé informácie o zdravotnom stave maloletej, vychádzajúc z informácií CDR a súd si nevyžiadal aktuálne lekárske správy z odborných ambulancií, ktoré by potvrdzovali a korigovali staré záznamy, nevyhodnotil aktuálny zdravotný stav dieťaťa a neumožnil im vyjadriť sa k obsahu správy CDR. Majú priame poznatky o stave dieťaťa, ktoré nezodpovedajú popisu podľa správy z marca 2024, keďže maloletá sa u starej matky samostatne pohybuje, komunikuje a integruje sa do rodinného prostredia, čo sú zásadné zlepšenia, ktoré správa CDR nereflektuje. Odôvodnenie napadnutého rozsudku neodzrkadľuje reálny stav dieťaťa a môže viesť k nesprávnym záverom o miere jeho odkázanosti a potrebnej starostlivosti. Tiež v odôvodnení rozhodnutia sa uvádzajú ďalšie nepravdivé údaje alebo sú bez dôkazov, a to ohľadne nespôlupráce s orgánom SPODaSK,

keďže opakovane komunikovali so všetkými orgánmi aj súdom, predložili viaceré písomné oznámenia, žiadosti a upovedomenia, komunikácia prebiehala písomne na odporúčanie samotných úradníkov, preto je nepravdivé tvrdenie o ich nespokojnosti, keď využili len zákonný spôsob písomného kontaktu. Za nepravdivé považovali tiež tvrdenie o neplnení si vyživovacej povinnosti, keďže ako poberatelia dávky v hmotnej núdzi, celá dávka bola poukazovaná na účet starej matky, ktorá má dieťa v starostlivosti a tiež poskytujú formu výživy naturálnou formou, s ktorými skutočnosťami sa prvoinštančný súd nevysporiadal. Tiež považovali za nesprávne použité a neoverené psychologické tvrdenia ohľadne maloletej, ktoré nie sú doložené aktuálnou odbornou správou z psychologického a psychiatrického vyšetrenia a môžu byť z právneho hľadiska nepreskúmateľné, zdravotná dokumentácia dieťaťa neobsahuje diagnózy DMO ani ťažké mentálne postihnutie, len diagnózu PAS (porucha autistického spektra), dieťa je zvládnuteľné, komunikuje a integruje sa v domácom prostredí. Namietali, že neboli v osobnom kontakte s deťmi a súd vychádzal z neúplných a neoverených správ DCR a SPODaSK. Ďalej vyčítali nesprávnu interpretáciu ich postojov a starej matky, keďže tvrdenia prvoinštančného súdu sú nepresné a neodrážajú skutočný priebeh konania ani ich vôľu, písomne aj osobne žiadal o návrat oboch detí do rodinného prostredia už od decembra 2022, pričom návrh na zrušenie ústavnej starostlivosti nebol podaný len z dôvodu procesnej neistoty a absencie súčinnosti CDR a SPODaSK, tiež bola nesprávna interpretácia postoja starej matky, ktorá už od leta 2024 vykonávala osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré má u nej trvalý pobyt, potvrdila súhlas so starostlivosťou a že ju vykonáva v súlade s vôľou oboch rodičov. Za rozporné považovali tiež tvrdenie, že stará matka odmieta zverenie dieťaťa, za ktorého predpokladu by súd nemohol rozhodnúť o zverení jej maloletej. Mali za to, že diagnózy a zaradenie do vzdelávacieho variantu maloletej nie sú objektívne, mali negatívny dopad na dieťa, neboli dostatočne informovaní o pojednávaní, nesprávne bola odôvodnená žiadosť starej matky (06.12.2024), kedy podala návrh na zrušenie ústavnej starostlivosti. Argumentovala, že ÚPSVaR a polícia nevykonali riadne vyšetrovanie, CDR poskytli neobjektívne diagnózy. Kolízny opatrovník sa nepravdivo vyjadril o odmietaní spolupráce starej matky s ÚPSVaR a CDR. Ďalej popisovali nedostatky v šetrení ÚPSVaR Nové Zámky vo vzťahu k ich nehnuteľnosti v obci F. G., ohľadne zásahu OO PZ Dvory nad Žitavou, zásahu do ich obydľia a majetku dňa 13.09.2022, ktoré skutočnosti sú závažné pre posúdenie pravdivosti tvrdení orgánu SPODaSK o stave obydľia a ich pomeroch, poukázali aj na závažné dôsledky nezákonných úkonov, keďže po návrate vlastníkov z nedobrovoľnej hospitalizácie v decembri 2022 bola nehnuteľnosť v stave nezodpovedajúcom pôvodnému stavu pred obmedzením osobnej slobody, bola predmetom nezákonného úradného postupu vo vypratávaní počas obdobia ich neoprávneného obmedzenia na osobnej slobode, ktorá bola bez existencie zákonného opodstatnenia. Ďalej namietali nesprávne použitie osobných údajov účastníkov konania, a to ohľadne uvedenia osobných a finančných údajov starej matky vrátane výšky jej starobného dôchodku, ktoré boli získané a zverejnené bez jej vedomia a súhlasu, tiež nezákonným spôsobom a bez súhlasu dotknutej osoby bolo vyjadrenie o zdravotnom stave starej matky, údaje o otcovi, získané prostredníctvom probačného a mediačného úradníka nesúvisiace s predmetom konania, sú neúplné a neoverené, nemajúce relevanciu s vecou, lekárska správa neobsahuje komplexné hodnotenie zdravotného stavu otca, teda osobné a citlivé údaje účastníkov konania boli zhromažďované a použité mimo zákonného rámca, bez dodržania zásady proporcionality, bez primeraného informovania dotknutých osôb a bez preukázania právneho dôvodu. Ďalej uvádzali skutkové a právne okolnosti týkajúce sa výkonu probácie a údajného nariadenia ochrannnej liečby týkajúcej sa rodičov. V odvolaní tiež uvádzali okolnosti týkajúce sa školskej dochádzky maloletého dieťaťa, ktoré bolo prihlásené na povinnú školskú dochádzku v spádovej Základnej škole v C. D. zákonným zástupcom, stará matka sa daného úkonu nezúčastnila a súd mal preveriť dôvody bránenia dieťaťu v riadnom plnení si školskej dochádzky v mieste trvalého bydliska v súvislosti s odvolacím konaním vedeným pred Obecným zastupiteľstvom C. D., pričom v plnení školskej dochádzky maloletej bránil štatutár CDR J. E., vec je predmetom predbežného prokurátorského dohľadu. Vyčítali tiež neumožnenie im vyjadriť sa k rozhodujúcim skutkovým okolnostiam počas pojednávania konaného dňa 19.09.2025, kedy bolo porušené ich právo ako účastníka konania na vypočutie a súd nevyužil možnosť doplniť dokazovanie o výpoveď účastníkov, nepripustenie účastníka k slovu počas pojednávania predstavuje zásadné procesné pochybenie zakladajúce dôvod na zrušenie rozhodnutia podľa CSP. Procesné pochybenia vyčítali aj pri výkone šetrenia pomeroch orgánom SPODaSK, keď zamestnankyňa ÚPSVaR Nové Zámky konala mimo rámca zákonného poverenia a so zásadami správneho konania, keďže vykonala neohlásené šetrenie dňa 11.09.2025, nepredstavila sa a nepreukázala služobnú totožnosť či poverenie na zastupovanie úradu, namiesto úradného výkonu šetrenia sa pokúšala nazrieť do interiéru cez okno obydľia, čo je neoprávnený zásah do súkromia a domovej slobody. Postup pracovníčky bol v rozpore so zásadou zákonnosti výkonu verejnej moci a môže mať znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa Zákona o štátnej službe. Bolo plne opodstatnené odmietnutie neohláseného vstupu

cudzích osôb starou matkou, ktorá sa vyjadrila o tom, že sa k veci vyjadrí až na pojednávaní dňa 19.09.2025. Napadnutý rozsudok neobsahuje tiež žiadne zistenia ani hodnotenie skutkových okolností, ktoré zásadným spôsobom ovplyvňujú bezpečnosť, psychický stav a zákonnosť pobytu dieťaťa v zariadení CDR J. E., ani konania verejných orgánov voči tejto osobe, keďže súd nezistil úplne a správne skutkový stav veci, nevykonal dôkazy mu známe, ale mu mohli byť známe a rozhodol bez zohľadnenia závažných okolností, ktoré priamo súvisia s najlepším záujmom dieťaťa podľa dohovoru. Rozsudok neobsahuje odpoveď na zásadnú otázku, či prostredie, v ktorom bolo dieťa umiestnené, zodpovedalo štandardom ochrany zdravia, ľudskej dôstojnosti a psychickej integrity dieťaťa. Žiadali uložiť prvoinštančnému súdu doplniť dokazovanie o dostupné informácie o zaobchádzaní s maloletou počas jej pobytu v CDR, vyžiadať si správy, podnety a záznamy z prokuratúry, polície, ÚPSVaR, za obdobie od 13.09.2022 a preveriť zákonnosť zásahu PZ SR dňa 11.09.2024 voči dieťaťu a okolnosti spolupráce s riaditeľom zariadenia. Ďalej poukazovali na skutkové okolnosti súvisiace s obdobím od 13.09.2022, ktoré vykazujú znaky porušovania práv chránených osôb a poukazuje na systémové zlyhanie zariadenia a dohliadajúcich orgánov, keďže podľa informácií bola pracovníčkou zariadenia voči deťom uplatňovaná ponižujúca disciplína, maloletá bola nútená spať na zemi, oddelene od svojho brata, aby jej bolo znemožnené podať sťažnosť a komunikovať o svojom stave. Tiež dňa 11.09.2024 došlo k nezákonnému zásahu príslušníkom PZ v miestnom parku obce J. E. voči dieťaťu, ktoré bolo v sprievode starej matky a bez právneho titulu bola maloletá odvedená policajným vozidlom a prevezená na adresu CDR. V tejto súvislosti žiadali, aby odvolací súd zaviazal prvoinštančný súd vyžiadanim spisov od prokuratúry a polície, doplnil dokazovanie o priebehu a okolnostiach týchto skutkov. V období rokov 2023 až 2025 došlo k opakovaným a neopodstatneným zásahom orgánov verejnej moci, najmä PZ a pracovníkov ÚPSVaR Nové Zámky v súčinnosti s CDR, ktoré zásahy boli iniciované na základe nejasných a anonymných podnetov z prostredia týchto inštitúcií, rodina bola opakovane navštevovaná príslušníkmi PZ v rôznych časoch, ktoré úkony boli neprimerané. Maloletej bolo tiež odopreté právo na rodinný kontakt a poslednú rozlúčku so starým otcom, čím došlo k vážnemu zásahu do jej citového a psychického vývoja, keďže jej bola odopretá žiadosť o dočasný návrat na pohreb starého otca bez právneho dôvodu. V odvolaní tiež popísali chronológiu a identifikáciu zásahov príslušníkmi viacerých útvarov PZ, a to aj v súvislosti s časovo posledným zásahom v prítomnosti dieťaťa, ktorý postup orgánov verejnej moci prekročil hranice zákonného konania zásahom do súkromia a porušením dôstojnosti starších osôb a zdravotne znevýhodnených. Prvoinštančný súd sa odvoláva na dve paralelné konania, a to obmedzenie rodičovských práv a povinností pod sp. zn. 8P/124/2025 a na konanie o výkone rozhodnutia vedeného pod sp. zn. 8Em/3/2025, pričom konanie vedené pod sp. zn. 8P/125/2025 vykazuje znaky duplicity ku konaniu vedenému pod sp. zn. 8P/147/2024, keďže nemajú vedomosť o formálnom spojení konaní a navyše dôkazné materiály predložené do konania vedeného pod sp. zn. 8P/147/2024 majú zásadný význam pre ďalšie spomenuté konanie, v ktorom konaní sa materiály nenachádzali a neboli ani zohľadnené. Bol podaný tiež podnet na preverenie podozrenia zo subvenčného podvodu ohľadne neoprávneného čerpania finančných prostriedkov v súvislosti s kombináciou diagnóz. Žiadali preveriť, z akého dôvodu došlo k otvoreniu nového konania pod sp. zn. 8P/125/2025, či existuje formálne spojenie oboch spisov, a prečo neboli pôvodné dôkazy zahrnuté do nového konania, keď im nie je známe spojenie konania vedeného pod sp. zn. 8P/126/2025 s konaním vedeným pod sp. zn. 8P/105/2024, ktoré sú identické v predmetnej veci.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu rodičov a starej matky poukázal na ustanovenie § 62 ZoR o rodine a stotožnil sa s názorom súdu, že záujem na riadnej výchove maloletej si vyžaduje dlhodobejšie sledovanie zabezpečenia riadnej výchovy a starostlivosti zo strany starej matky, nakoľko u maloletého dieťaťa sa zrušila ústavná starostlivosť, výchovné prostredie je potrebné ďalej sledovať za účelom udržania stabilného, bezpečného rodinného prostredia pre ďalší zdravý vývin dieťaťa a navrhol rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť.

7. Okresný prokurátor k vyjadreniu kolízneho opatrovníka k odvolaniu rodičov sa stotožnil s návrhom kolízneho opatrovníka na rozhodnutie odvolacieho súdu v podobe potvrdenia napádaných výrokov napadnutého rozsudku. Pokiaľ odvolaním boli napadnuté II., III. výroky rozsudku prvoinštančného súdu ohľadne uloženia vyživovacej povinnosti rodičom na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, a ktorým bol nad výchovou maloletej určený dohľad, pričom odvolatelia žiadali, aby výživné bolo priamo platené v prospech dieťaťa prostredníctvom starej matky, uviedol, že určenie povinnosti rodičov voči nezaopatrenému nepľnoletému dieťaťu ukladá zákon, v zmysle ktorého zákona je súd povinný pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určiť rodičom výživné a uložiť im povinnosť jeho poukazovania Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

Ide o postup podľa § 48 ods. 5 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine, ktorý je súdom neobiditeľný a zákon neumožňuje modifikáciu, ktorej sa odvolatelia domáhajú. Namietaný dohľad popri zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke neodporuje zákonu a zodpovedá požiadavke zabezpečenia najlepšieho záujmu dieťaťa, predstavuje primeraný a legitímny nástroj posilňujúcu jej ochranu odôvodnenú okolnosťami predchádzajúcimi napádanému rozhodnutiu, kedy tak rodičia, ako aj stará matka nespolupracovali s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ktorí sú podľa zákona oprávnení sledovať výkon náhradnej osobnej starostlivosti a nariadený dohľad vykonáva súd, ktorý posilňuje autoritu tohto opatrenia v zmysle zabezpečenia potrebnej spolupráce najmä starej matky počas poskytovania náhradnej osobnej starostlivosti, ktorá forma osobnej starostlivosti je zo zákona v záujme ochrany detí monitorovaná. Mal za to, že v postupe súdu prvej inštancie pri vydaní napádaných výrokov nedošlo k takým chybám, ktoré by mali za následok namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutia a ich odvolanie považoval za nedôvodné.

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu okresného prokurátora sa plne stotožnil s jeho vyjadrením vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti zo strany rodičov a k určenému dohľadu.

9. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu rodičov a starej matky ohľadne ich žiadosti o zrušenie nariadeného dohľadu a spôsob platenia výživného sa pridržiaval doterajších vyjadrení a stotožnil sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Vo vyjadrení k vyjadreniu rodičov a starej matky považoval ich námietky formálnych nedostatkov vyjadrenia kolízneho opatrovníka za neopodstatnené a plne sa stotožnil s rozhodnutím prvoinštančného súdu.

10. Odvolatelia (rodičia a stará matka) vo vyjadrení k vyjadreniu okresného prokurátora uviedli, že v jeho vyjadrení absentuje riadne skutkové hodnotenie, nezaoberá sa reálnym stavom výkonu starostlivosti o maloleté dieťa, jeho zdravotným stavom, ani procesnými pochybeniami súdov a orgánov sociálnoprávnej ochrany detí a kurately. Pokiaľ ide o právny záver okresného prokurátora s odkazom na § 48 ods. 5 Zákona o rodine, je tento nesprávny a neudržateľný, pretože ustanovenie sa vzťahuje výlučne na prípady náhradnej osobnej starostlivosti a v danom prípade je maloletá od 16.09.2024 so súhlasom rodičov v osobnej starostlivosti starej matky, ktorý výkon starostlivosti je stabilizovaný a dlhodobo ustálený a funkčný, dobrovoľne a riadne si plnia vyživovaciu povinnosť, pričom v spise neexistuje dôkaz o neplnení, preto je záver okresného prokurátora predčasný a právne nedostatočný. Naďalej zotrvali na neprimeranom zásahu v podobe nariadeného dohľadu, keďže neexistuje dôkaz o preukázanom zanedbávaní dieťaťa, ohrozenie jeho vývinu a negatívneho zistenia z kontrol vykonávaných v domácnosti starej matky, teda nebola zistená existencia predpokladu odôvodňujúceho uloženia dohľadu nad maloletou. Tvrdenie prokurátora nie je podložené právnou ani skutkovou argumentáciou, keďže sa nevysporiadal so zásadnými skutočnosťami, a to rozporom v údajoch o zdravotnom stave dieťaťa, nesprávnym údajom vychádzajúcim z administratívneho predpokladu, že maloletá sa nachádza v CDR, neoprávneným zadržaním finančných prostriedkov patriacich maloletému na účte CDR, nezohľadnením do úvahy, že aký je skutočný výkon osobnej starostlivosti o dieťa, nesprávnym právnym posúdením charakteru vykonávanej starostlivosti a nedostatkom konkrétnych skutkových dôvodov pre uloženie dohľadu. Podania prokurátora sa redukujú na mechanické a formálne prevzatie stanoviska ÚPSVaR a je procesne neudržateľná absencia objektívneho vecného a právneho preskúmania rozhodujúcich okolností v súvislosti s hodnotením najlepšieho záujmu dieťaťa, analýz jeho zdravotného stavu a identifikáciu individuálnych potrieb, ako aj vyhodnotenia prejavenej vôle dieťaťa. Tiež poukázali na nedostatočnú kontinuitu prokuratúry, keďže v predmete konania sa postupne vyjadrovali tri odlišné prokuratorky, ktorá personálna nejednotnosť sa premietla do absencie kontinuálneho, autonómneho právneho posúdenia vecnej podstaty prípadu. Poukázali na procesnú a materiálnu neúplnosť vyjadrenia prokuratúry v kontexte faktického výkonu osobnej starostlivosti, pričom prokurátor má zodpovednosť za ochranu procesných práv zákonného zástupcu a správne zhrnutie individuálnych potrieb maloletého v konaní, zúčastnil sa pojednávania dňa 19.09.2025, kedy bolo otcovi odopreté právo na výpoveď, administratívne bola uvedená diagnóza dieťaťa DMO, pričom faktická odborne potvrdená diagnóza PAS nebola v rozhodnutí súdu reflektovaná, čo je zásadný nedostatok pri hodnotení individuálnych potrieb dieťaťa, charakteru poskytovanej starostlivosti a primeranosti prostredia. Konkrétna prokuratorka nemá osobnú skúsenosť so skutkovým stavom prípadu a jej podpis predstavuje výlučne formálne potvrdenie stanoviska ÚPSVaR. Počas celého konania od roku 2021 nebola zohľadnená vôľa dieťaťa, táto absentuje vo všetkých rozhodnutiach a od septembra 2024 vo veci koná miestne nepríslušný ÚPSVaR na vzdory existencie evidentného konfliktu záujmov, keďže kolízna opatrovníčka sa osobne podieľala na následnom odobratí dieťaťa. Naďalej

zotrvali na zastavení výkonu dohľadu pre jeho nedostatočné odôvodnenie a nevyhnutnosť, určenie, že dieťa sa nachádza v starostlivosti starej matky vychádzajúc z výslovného súhlasu oboch rodičov a so skutkovou realitou od 16.09.2024 a určil výživné poskytovať priamo osobe vykonávajúcej faktickú starostlivosť, keďže nejde o náhradnú osobnú starostlivosť.

11. Okresný prokurátor vo vyjadrení k vyjadreniu rodičov a starej matky poukázal na neuvedenie žiadnych nových a relevantných skutočností odôvodňujúcich zmenu jeho návrhu na rozhodnutie odvolacieho súdu.

12. Tak odvolatelia v spoločnom vyjadrení k vyjadreniu okresného prokurátora a kolízneho opatrovníka opakovali tie isté skutkové a právne argumenty ako v podanom odvolaní, a to ohľadne neúčinnosti doručovania písomnosti viacerým účastníkom konania, keď zásielky boli riadne doručované výlučne iba jednému z dotknutých účastníkov, zatiaľ čo ďalším dvom boli adresované na objektívne nesprávnu doručovaciu adresu, preto nemohlo dôjsť k začatiu a plynutiu procesnej lehoty všetkým odvolateľom, ďalej poukázali na procesnú neúčinnosť doručovacích úkonov pre nekonzistentnosť, keď k doručovanej zásielke boli priložené listiny nesúce iné označenie, čím došlo k rozporu medzi deklarovaným obsahom doručenia a fakticky predloženými písomnosťami, čím vznikol preukázateľný rozpor medzi deklarovaným obsahom sprievodného listu súdu a skutočným obsahom doručenej zásielky. V súvislosti s vyjadrením okresného prokurátora poukázali na skutočnosť, že z elektronickej doložky pripojenej k dokumentu vyplýva, že vyjadrenie nebolo riadne autorizované, resp. nebolo autorizované vôbec, čím je zásadným spôsobom spochybnená jeho procesná použiteľnosť a právna relevancia. Poukázali na procesnú neúčinnosť podania kolízneho opatrovníka pre absenciu odôvodnenia, keď z písomných vyjadrení nemožno odvodzovať, ktorý konkrétny zamestnanec bol oprávnený a zodpovedný za spracovanie veci, kedy a za akých presne definovaných podmienok bolo vykonané sociálne šetrenie, postup kolízneho opatrovníka, ktorý sa nekriticky a konkludentne stotožňuje so stanoviskom okresného prokurátora, je v rozpore s účelom a funkciou inštitútu kolízneho opatrovníka. Poukázali na chronologicky a presný rozpor medzi vyjadreniami kolízneho opatrovníka a prokurátora v súvislosti s jeho datovaním, keďže nie je možné, aby orgán verejnej moci deklaroval vecnú a obsahovú identitu so stanoviskom, ktoré v čase jeho vyhotovenia ešte neexistovalo, tiež namietali procesnú neúčinnosť vyjadrenia kolízneho opatrovníka pre nedostatočnú kompetenciu a prístup k spisu, keď zo spisu vyplýva a konkrétne zo správy ÚPSVaR Nové Zámky zo dňa 01.12.2025, že spisová dokumentácia bola presunutá na ÚPSVaR Banská Štiavnica, preto je v konaní neoprávnené použité vyjadrenie kolízneho opatrovníka datované dňom 15.12.2025, vyhotovené ÚPSVaR Nové Zámky bez uvedenia právneho titulu či procesného oprávnenia. Tiež vo vyjadrení ÚPSVaR Nové Zámky je uvedený kontaktný telefónny údaj, ktorý je fakticky nefunkčný. Ďalej poukazovali na formálnu evidenčnú adresu a jej vylúčenie správne efektívneho doručovania, keďže na formálne evidovanej adrese F. G. XXX sa fakticky nezdržiavajú od 13.09.2022, a to nie z vlastnej vôle, ale v dôsledku zásahu PZ vykonávaného na pokyn osoby konajúcej v postavení sudkyne Okresného súdu Nové Zámky, kedy boli nútení opustiť obydľie, takže daná adresa má len formálny a evidenčný charakter a nie je možné ju považovať za zákonnú doručovaciu adresu. Adresa C. D., C. XXX oznámená ÚPSVaR Nové Zámky neoprávnené, na základe odvodnenia z adresy trvalého pobytu dieťaťa, pričom nebol daný podklad ani právny dôvod pre jej použitie ako doručovacej adresy rodičov, čím došlo k neoprávnenému rozšíreniu osobných údajov účastníkov konania aj k vytvoreniu mylnej domnienky o procesnej použiteľnosti danej adresy pri doručovaní písomností. Táto adresa znamená podľa otca iba ako prechodné miesto doručovania písomností v konaní vedenom Okresným súdom Levice, bola striktné časovo a vecne limitovaná na konkrétne konania a nemala trvalú povahu a jej použiteľnosť zanikla dňa 22.09.2025, kedy bolo zistené neoprávnené uniknutie osobných údajov zo spisovej dokumentácie Okresného súdu Levice, ktoré boli následne zneužitú v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 8P/126/2025, ktoré zneužitie údajov boli preukázané dňa 19.09.2025, preto adresa prestala byť bezpečná a právne akceptovateľným doručovacím miestom. Jediným objektívne bezpečným, spoľahlivým a procesne funkčným mechanizmom doručovania v aktuálnom stave veci je elektronickej adresa účastníka konania: B. a jej použitie reálne zabezpečuje okamžité a kontrolovateľné doručenie písomností, preto žiadali, aby súd využil výhradne uvedený elektronickej spôsob komunikácie. Ďalej zotrvali na odvolacom návrhu ohľadne zrušenia nariadeného dohľadu a ďalšie. Vo vyjadrení ďalej popisovali systematické vady konania ohrozujúce spravodlivý proces, a to ohľadne procesnej a právnej neúčinnosti vyjadrenia okresného prokurátora, procesné neplatnosti vyjadrení kolízneho opatrovníka pre absenciu personálnej identifikácie, procesnú redundanciu a porušenie rovnosti účastníkov konania, nedostatky elektronickej autentifikácie ohrozujúce zákonnosť konania, kumulatívne pochybenia ohrozujúce zákonnosť a spravodlivý proces. Vzhľadom na mimoriadny rozsah, opakovaný

charakter a komplexnosť procesného podania predložil jediné listinné vyhotovenie, keď identický obsah bol doručený elektronickou formou na podateľňu Okresného súdu Nové Zámky.

13. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III., IV. v časti týkajúcej sa platobného miesta vyživovacej povinnosti matky a otca na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica a vo výroku o trovách konania (VI. výrok) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a vo výroku V. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, pretože neboli zistené podmienky na jeho potvrdenie ani zmenu.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak takéto dôvody neexistovali.

16. Predmetom prieskumu v odvolacom konaní bola správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, a to pokiaľ ide o výroky III. až V., pričom ohľadne výrokov týkajúcich sa vyživovacej povinnosti rodičov, tieto boli napadnuté iba ohľadne platobného miesta, teda rodičia a stará matka (odvolatelia) namietali uloženú povinnosť rodičom poukazovať výživné na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica. Odvolaním napadnutý výrok V. sa týkal nariadeného dohľadu, pre ktoré výchovné opatrenia nevideli odvolatelia dôvod.

17. Ustanovenie § 44 ods. 1 ZoR definuje pojem náhradná starostlivosť, ktorou je viacero osobitne usporiadaných, na seba naväzujúcich a navzájom sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť. Zákon zdôrazňuje dočasnosť foriem náhradnej starostlivosti upravených v tretej hlave zákona a do uvedených inštitútov náhradnej starostlivosti zavádza pojem osobná starostlivosť, ktorý je presnejší než v doterajšej právnej úprave používaný pojem výchova, pričom, samozrejme, osobná starostlivosť subsumuje v sebe aj výchovu dieťaťa v užšom zmysle slova. Ako uvádza literatúra, osvojením vznikajú nové rodinnoprávne vzťahy (pozri § 97 a 106), pri náhradnej starostlivosti sa pôvodné rodinnoprávne vzťahy v zákonom predpokladaných prípadoch len dočasne nahrádzajú, avšak pôvodný vzťah rodičov a detí zostáva.

18. Podľa § 45 ods. 1 až 9 ZoR, Podľa § 45 ods. 1 až 9, ZoR, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa. Pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady. Ak sa má maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti prarodiča, súrodenca maloletého dieťaťa alebo súrodenca rodiča maloletého dieťaťa, splnenie podmienky trvalého pobytu na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje za predpokladu, že prarodič, súrodenec maloletého dieťaťa alebo súrodenec rodiča maloletého dieťaťa má evidovaný trvalý pobyt alebo iný obdobný pobyt na území členského štátu Európskej únie. V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu. Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia; osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vykonávanej na území Slovenskej republiky, je povinná najmenej 30 dní pred dočasným premiestnením maloletého dieťaťa oznámiť súdu dočasné premiestnenie maloletého dieťaťa do cudziny na dobu dlhšiu ako tri mesiace spolu s údajom o mieste, účele a dĺžke pobytu v cudzine a o iných významných skutočnostiach súvisiacich s dočasným premiestnením. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach

nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd. Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33. Rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd. Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, má tento úrad právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet tohto maloletého dieťaťa. Ak je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti podľa odseku 2 druhej vety osobe, ktorá nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, súd povinnému uloží povinnosť, aby výživné poukazoval tejto osobe; úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nemá v tomto prípade právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa. Po dovŕšení plnoletosti dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu. Súd najmenej raz za šesť mesiacov zhodnotí v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí alebo v súčinnosti s inými osobami, ktoré sú oboznámené s pomermi maloletého dieťaťa, výkon náhradnej osobnej starostlivosti, a to najmä kvalitu starostlivosti o dieťa v náhradnej osobnej starostlivosti a skutočnosť, či rodičia môžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa.

19. Súd môže maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa. Úprava náhradnej osobnej starostlivosti výslovne neustanovuje, že náhradná osobná starostlivosť je krátkodobým opatrením. Pri výbere formy náhradnej starostlivosti však vždy treba mať na zreteli záujem maloletého dieťaťa ako prvoradé hľadisko. Súd môže maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa. Úprava náhradnej osobnej starostlivosti výslovne neustanovuje, že náhradná osobná starostlivosť je krátkodobým opatrením. Pri výbere formy náhradnej starostlivosti však vždy treba mať na zreteli záujem maloletého dieťaťa ako prvoradé hľadisko.

20. Jednou z foriem náhradnej starostlivosti, je náhradná osobná starostlivosť inej fyzickej osoby ako rodiča. Základnou podmienkou pre zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je potreba chrániť záujem maloletého dieťaťa a subsidiárne v zmysle § 44 Zákona o rodine sú týmito podmienkami aj skutočnosť, že rodičia nezabezpečujú, alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Naplnené musia byť vždy všetky uvedené predpoklady pre odňatie dieťaťa zo starostlivosti jeho rodičov. V prípade posudzovania splnenia podmienok pre nariadenie náhradnej osobnej starostlivosti berie teda súd do úvahy dve skutočnosti - záujem maloletého dieťaťa a to, či sa žiadny rodič naozaj nemôže alebo nechce o svoje dieťa starať. Právnym následkom nariadenia náhradnej osobnej starostlivosti je, že sa rodičia nemôžu o svoje dieťa osobne starať a túto starostlivosť zabezpečuje osoba, ktorej bolo dieťa rozhodnutím zverené, avšak len dočasu, kým si rodič na svojej strane nevytvorí alebo neobnoví podmienky pre prevzatie osobnej starostlivosti o dieťa. Rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa totiž majú vždy v prvom rade jeho rodičia. Obsahom ich práva „vychovávať“ dieťa je v prvom rade právo (a povinnosť) chrániť záujem dieťaťa, tiež riadiť a usmerňovať jeho konanie a vykonávať nad ním dohľad, právo mať dieťa u seba, resp. určiť miesto jeho pobytu a právo osobne sa o neho starať.

21. Pokiaľ ide o námietku odvolateľov, že v danom prípade nejde o náhradnú osobnú starostlivosť, uvedené znamená, že odvolatelia nepochopili význam náhradnej starostlivosti, ktorou podľa § 44 ods. 1 až 3 je aj zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča (ďalej aj „náhradná osobná starostlivosť“) a podľa § 45 ods. 1 došlo k zvereniu maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, a to starej matky, tak v tomto smere je ich poukaz nesprávny a jednoznačne dôkazom neznalosti právnej problematiky.

22. Súd prvej inštancie správne rozhodol o zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky s tým, že zrušil predchádzajúcu ústavnú starostlivosť nariadenú rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 8P/44/2021-552 zo dňa 30.05.2023, pričom v časti výrokov I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie nebolo podané odvolanie, v uvedenej časti je predmetný rozsudok právoplatný, pričom odvolatelia ani nemali výhrady k rozhodnutiu súdu prvej inštancie voči predmetným výrokom.

23. Súd prvej inštancie síce správne rozhodol, avšak v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol už neaktuálne ust. § 45 ods. 8 ZoR, no nič na tom nemení skutočnosť, že v danom prípade vychádzajúc z právnej úpravy vyživovacej povinnosti určenej rodičom pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je povinnosť poukazovať výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, preto je správne uvedené platobné miesto vo výrokoch III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie.

24. Vyživovacia povinnosť rodičov ako zákonných zástupcov maloletej, ktorej zodpovedá právo dieťaťa na výživu voči rodičovi, a ktorá je povinnosťou osobnej povahy vyplývajúcou z rodinno-právneho vzťahu a je spojená s jeho existenciou, zverením maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti nezaniká, keďže rodinno-právny vzťah medzi rodičom a dieťaťom aj po zverení do náhradnej osobnej starostlivosti naďalej trvá.

25. V uvedenom smere nie je daná súdu sa odchýliť od právnej úpravy § 45 ods. 8 Zákona o rodine, teda stanoviť iné platobné miesto než úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, ako namietali odvolatelia a rovnako je právne irelevantné tvrdenie, že si rodičia plnia vyživovaciu povinnosť k maloletej a to aj naturálnou formou. V danom smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že rodičom bola určená vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu, a to vzhľadom na ich sociálnu odkázanosť, teda 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa, ktorá suma nepochybne nepokrýva všetky potreby maloletej, preto je na prospech dieťaťa, ak si rodičia plnia vyživovaciu povinnosť aj nad rámec, teda naturálnou formou tak, ako v odvolaní uvádzali. Platobné miesto však súd nemohol určiť v osobe poskytujúcej náhradnú osobnú starostlivosť, teda v osobe starej matky, tak ako sa odvolatelia domáhali, pretože by došlo k odchýleniu sa od zákonnej právnej úpravy, čo je ale v zmysle Zákona o rodine neprípustné.

26. Odvolatelia v rozsiahlom odvolaní uvádzali rôzne argumenty, s vecou absolútne nesúvisiace a nemožnosťou sa zaoberania či už posudzovaním zdravotnej starostlivosti dieťaťa, diagnostikou zdravotného stavu dieťaťa, či postupu kolízneho opatrovníka, miestnej príslušnosti, ktorá navyše bola už v konaní vyriešená, preto odvolací súd v odvolacom konaní prihliadol len na to, čo bolo podstatné a predmetom odvolacieho prieskumu, a to ako už bolo uvedené, určenie platobného miesta na poukazovanie výživného zo strany rodičov a určenie dohľadu, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol vo výroku V. a odôvodnil ho v bode 52. odôvodnenia svojho rozhodnutia.

27. V danom smere odvolací súd súhlasí s námietkami odvolateľov, pokiaľ ide o určenie dohľadu nad maloletou, ale len potiaľ, že predmetné výchovné opatrenie prvoinštančný súd náležite nezdôvodnil, pričom kvalita starostlivosti o dieťa v náhradnej osobnej starostlivosti je preverovaná najmenej raz mesačne v súčinnosti s orgánom sociálno-právnej ochrany detí alebo v súčinnosti s inými osobami podľa § 45 ods. 9 ZoR. Pokiaľ mal súd prvej inštancie za to, že je potrebné rozhodnúť o uložení výchovného opatrenia, v danom prípade určiť nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad, bolo jeho povinnosťou uviesť jednoznačné dôvody pre toto výchovné opatrenie, keď doposiaľ z obsahu spisu nevyplýva, že by dôvody spočívali v správaní maloletého dieťaťa, či v zanedbávaní výchovy zo strany starej matky, ktorej bola maloletá zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, pričom sledovanie výchovy maloletej za účelom preukázania tejto výchovy ako riadnej a potreba dlhodobjšieho sledovania samo o sebe neodôvodňujú nariadenie tohto výchovného opatrenia. Súd prvej inštancie si navyše neujasn timer čo bolo predmetom konania, keď sám začal konanie o zverení maloletej do náhradnej starostlivosti a na návrh starej matky bolo vedené konanie o zrušení ústavnej starostlivosti, teda ani nemohol rozhodnúť o určení dohľadu, pretože to nebolo predmetom konania a to ani z podnetu súdu.

28. Odvolací súd tiež dodáva, že odvolatelia zaslali k veci viaceré podania, ako odvolanie zo dňa, vyjadrenia urobené elektronicky bez autorizácie podľa osobitného predpisu, ktoré by mali sledované procesné účinky len vtedy, ak boli v lehote 10 dní doplnené v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Doplnenie je strana povinná v stanovenej lehote urobiť bez zvláštnej výzvy súdu, ak tak neurobí, súd postupuje tak, akoby takéto podanie vôbec nebolo

urobené, čo bol aj prejednávaný prípad, že na tieto podania odvolateľov odvolací súd neprihliadol a nemali byť ani doručované ostatným účastníkom konania.

29. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľov považoval odvolací súd absolútne za irelevantné, pričom rodičia maloletej v čase podania odvolania ešte neboli oboznámení ani s obsahom napadnutého rozsudku, ktorého vecnú správnosť v napadnutých výrokoch z mnohých nerelevantných dôvodov napádali, keď v prejednáwanej veci súd prvej inštancie nemal dôvody, nebolo to predmetom konania vzhľadom na začatie konania bez návrhu o zrušenie ústavnej starostlivosti a aj návrhu starej matky na nariadenie náhradnej osobnej starostlivosti riešiť také okruhy ako je financovanie a kontrola výkonu starostlivosti o maloletú, určenie rozsahu zdravotnej starostlivosti, administratívny nesúlad a miestna nepríslušnosť kurately, nezákonný postup kolízneho opatrovníka a konflikt záujmov, zásadu proporcionality, či nimi uvedené údajné procesné pochybenia týkajúce sa rozporu v tvrdeniach o umiestnení maloletej v CDR J. E., či neaktuálne a neoverené lekárske údaje o maloletej a pod. Týmito skutočnosťami sa odvolací súd absolútne nemal dôvod zaoberať, ako už bolo uvedené sú nepodstatné, teda s vecou nesúvisiace, neboli predmetom konania a ani rozhodnutia.

30. V prvom rade odvolací súd zastáva názor, že neexistoval dôvod vydať rozhodnutie o určení dohľadu, pretože súd začal konanie ex offio o zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, nezačal konanie o určení dohľadu a tento nebol ani obsahom návrhu starej matky o zrušenie ústavnej starostlivosti, preto neboli dané procesné podmienky pre vydanie rozhodnutia týkajúceho sa dohľadu. Navyše súd prvej inštancie ani v tejto časti svoje rozhodnutie, ktoré nemalo byť za danej situácie ani vydané, riadne a presvedčivo nezdôvodnil.

31. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie pokiaľ ide o časť výroku III. a IV. ohľadne určenia platobného miesta vyživovacej povinnosti rodičov a vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

32. Výrok V. o určení dohľadu nad výchovou maloletej podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

33. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 52 CMP a rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

35. V ďalšom odvolací súd dodáva, že i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúcn podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).